

TRENDY

Zpravodaj o trendech nejen ze světa vozíčkářů

3/2017

Úvodem

„Všude žijí lidé a všichni se jenom snaží být šťastní,“ řekl po čtvrtém pivu můj kamarád Honza na terase jednoho hostelu v Tbilisi.

Problém je, že ti lidé mluví spoustou různých jazyků a je těžké se s nimi dorozumět. Nejen v Gruzii, ale i tady, ve městě Olomouci.

A nejhorší jsou ti, co říkají něco jiného, než si myslí.

„Říkej, co chceš a mysli to vážně,“ poradila mi jednou jedna známá, povoláním psychiatra. Kdyby to člověk vzal do důsledku, asi by z něj byl docela tichý tvor.

Tohle je dobrý úvod pro lacinou moralitu, ale etické poselství mohu vyjádřit i pomocí krátkého příběhu z času svého mládí:

„Nechcete limonádu zdarma, slečno?“ oslovil mě při nějaké reklamní akci na náměstí kluk v kšiltovce a s ledničkou na zádech plnou plechovek.

Měl jsem dlouhé vlasy a stál jsem k němu natočený bokem. Taký toho měl ten den už asi hodně.

„Slečna nejsem, ale limonádu si dám rád,“ uhájil jsem svoji pohlavní identitu a zároveň zchladil žízeň.

Nikdo neprotestoval.

Dá se to říct i jinak; Až půjdeme od vlaku do sprch, bude nám jedno, jakým termínem nás budou naši strážci oslovovat.

Ivo Buček

Informace z osobní asistence

Informace z osobní asistence: Upozorňujeme, že v dubnu jsou Velikonoce. Na pátek 14.4. 2017 připadá státní svátek, proto se budou plánovat asistence na následující týden již ve čtvrtek 13.4.2017. Prosíme o zadávání požadavků nejpozději do čtvrtka 9h. Děkujeme. Krásný a pohodový začátek jara vám z osobní asistence přeje Jana, Jana a Romana.

Nová sociální pracovnice v sekci osobní asistence

Jmenuji se Romana Kurucová a o Trendu vozíčkářů jsem se dozvěděla díky mým spolužákům, kteří zde chodili na praxi nebo vykonávali přímo osobní asistenci. Dlouho jsem přemýšlela nad tím, co bych mohla dělat a díky mým přátelům jsem se dostala do Trendu vozíčkářů jako osobní asistent a postupem času jsem se stala sociálním pracovníkem.

Věřím, že obrovská pomoc se skrývá i v těch nejmenších věcech. Co nám přijde jako samozřejmost, to pro některé je nemožné. Nám můžou přijít malé skutky nedůležité, bezcenné, ale pro ostatní to může být obrovská pomoc. A tím se snažím řídit a pomáhá mi to také v práci, kterou dělám.

Miluji Olomouc, bydlím tu už pátým rokem a nepřestává mě překapovat. Mám ráda zdejší kavárny a čajovny a nejradši v nich trávím čas se svým manželem, s přáteli nebo s dobrou knížkou. Ráda se procházím a poznávám nové místa.

Mé motto, kterým se snažím řídit je: Nikdo není tak chudý, aby nemohl darovat úsměv.

Budu se na Vás těšit v Trendu, Romana Kurucová ☺.

Práce z domu klade vysoké nároky na disciplínu

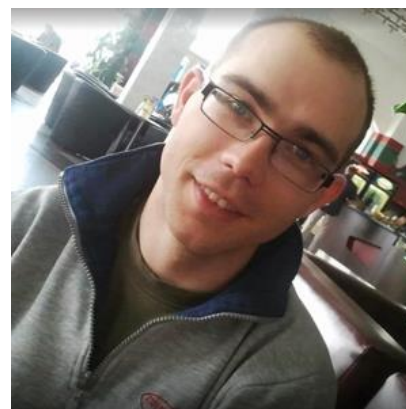
Říká to Jiří Janeček, který z tepla svého domova pracuje jako programátor a analytik. Kromě práce z domů jsme si povídali také o možnostech pracovního uplatnění lidí na vozíku nebo o tom, co si kdo představuje pod pojmem bezbariérový.

V jaké firmě pracuješ a jaká je tam tvoje pozice?

Jedná se o (z hlediska počtu zaměstnanců) menší firmu, kde působím jako programátor-analytik v oblasti integrace podnikových systémů (často označováno zkratkou EAI z angl. Enterprise application integration).

Pro lidi mimo oblast IT je někdy trochu obtížné pochopit, co konkrétně daná firma dělá. Jak to vysvětlíš úplnému laikovi?

Záběr IT firem je velmi široký, prakticky neomezený, protože výpočetní technika se uplatňuje téměř ve všech oblastech lidské činnosti.

V zásadě můžeme říct, že IT firma buďto vyvíjí svůj vlastní produkt, který pak prodává koncovým zákazníkům a zajišťuje k němu podporu nebo může působit jako konzultant se zaměřením na konkrétní technologie - zpravidla pro korporátní zákazníky. Tady to funguje tak, že taková firma nabízí svoje know-how jiným firmám a ty si ji najímají, aby pomohla řešit jejich problémy, optimalizovat nejrůznější procesy nebo integrovat stávající systémy. Vývoj softwaru v této oblasti nejen, že není otázkou jednotlivce, ale není otázkou jen jedné firmy.

Toto je oblast z mého pohledu zajímavější, protože je velmi dynamická. Je potřeba neustále umět reagovat na měnící se požadavky zákazníka. Je to práce se živými systémy, které používá velké množství zákazníků, aniž by o tom vlastně vůbec věděli :-). Třeba i obyčejné kliknutí na odkaz v prohlížeči může znamenat, že daný požadavek projde třeba čtyřmi systémy od různých firem. Když něco přestane fungovat, tak zpravidla někde hned zvoní telefon. V závažných případech to může být prakticky kdykoliv.

Zatímco první skupinu firem laik většinou zná a zná jejich produkty (např. antivirové nebo grafické programy), ta druhá skupina firem jsou v podstatě firmy za oponou, tedy laikovi skryté za "těmi velkými známými jmény", pro která v rámci nějakého projektu pracují.

Jak ses k této práci dostal a jak dlouho ji už děláš?

K této práci jsem se dostal poměrně přímočaře, protože jsem informatiku studoval a zaměstnání jsem tak získal prakticky po složení státní závěrečné zkoušky, protože na školách dost často jako externisté působí zaměstnanci IT firem. Jako programátor-analytik pracuji devět let.

Kde jsi studoval vysokou školu? Studoval jsi prezenčně nebo dálkově? Obnášelo to pro tebe něco navíc oproti lidem bez zdravotního postižení?

Informatiku jsem studoval v Olomouci na Univerzitě Palackého a to prezenčně, což samozřejmě složitosti přináší. V mém případě to vyžadovalo dlouhodobou a velmi soustavnou podporu rodičů, bez které by to prezenční studium bylo nepoměrně složitější nebo spíše dokonce nemožné. Nicméně jak říkával s oblibou jeden náš odborný asistent, vrabec a slavík jsou absolventy stejné školy, ale jeden ji studoval dálkově a druhý prezenčně.

Pracuješ z domu nebo do práce dojíždíš?

V současné době pracuji téměř výhradně z domu. Jen když je potřeba, objevuji se občas v Olomouci.

Jaké jsou výhody a nevýhody práce z domu?

Vyzkoušel jsem obojí, takže mohu porovnávat. Pokud pracujete z domu, ušetříte čas dojíždění, do práce to máte blízko. Je možné si třeba na pár minut lehnout, když je to potřeba, a pracovat znovu později, pokud zrovna něco vyloženě nehoří. Nicméně práce z domu, ač může někomu připadat jako ideální, přináší celou řadu nevýhod. Předně je to poměrně vysoká míra izolace a pobyt ve stále stejném prostředí. Práce z domu klade také poměrně vysoké nároky na disciplínu. Práci z domu máte pořád s sebou. Ač pracuji z domu, preferuji jednoznačně práci v kanceláři.

Když jsi na služební cestě a přespáváš v hotelu, který se prohlašuje za bezbariérový, dá se na jeho bezbariérovost spolehnout? Nebo ses setkal někdy s tím, že hotel nebyl vybavený tak, jak ti třeba při rezervaci tvrdili?

To je velmi dobrá otázka. V případě, že daný hotel navštívíte poprvé, rozhodně nelze. Vždy je nutné po zarezervování pokoje ještě telefonicky kontaktovat recepci hotelu a ověřit skutečný stav věci v závislosti na potřebách konkrétního jedince.

Moje nejhorší zkušenost je spojena právě s tím, že jsem toto jednou neudělal. Vinou špatně nastavených komunikačních procesů hotelu jsem pak byl nucen nocovat ve standardním pokoji, což bylo velice mírně řečeno značně nekomfortní. V ostatních případech většinou problémy způsobuje to, že povědomí o tom, co znamená "bezbariérový", je obecně stále špatné. Míra problematičnosti většinou klesá se stoupající úrovní hotelu.

Dovolím si lehce odbočit od tématu a podotknout z vlastní zkušenosti, že nejvýrazněji je vidět zoufalost chápání pojmu "bezbariérový" v nabídkách realitních kanceláří.

Je tento hotel bezbariérový?

Jaké jsou podle tebe v současné době v ČR možnosti zaměstnání pro lidi na vozíku? Jaké práce jsou pro ně podle tebe vhodné? Existuje dostatek možností v oblasti zaměstnávání zdravotně postižených?

Dle mého názoru stále velmi omezené. Obecně jsou možnosti v podstatě tři. Pracovat v chráněné dílně, ve standardní komerční firmě nebo začít podnikat.

Jednou z vhodných oblastí je právě IT nebo např. práce v Call centrech, pokud se jedná o člověka s dobrou komunikační schopností, v administrativě, případně různé manuální práce nebo třeba poradenství.

V čem naopak spatřuješ největší problémy v oblasti zaměstnání lidí s postižením?

Možnosti chráněných dílen v současné době jsou z ekonomického hlediska velmi omezené, mnohé ukončily činnost nebo balancují na hraně existenčních potíží. Samozřejmě se lze setkat i s podvody a obohacování na úkor zaměstnanců těchto dílen, což je velmi temná kapitola v zaměstnávání osob ZTP.

Komerční firmy naopak často nenacházejí lidi s potřebnou kvalifikací, což ale vnímám jako obecný problém, protože jsem přesvědčen, že silně přebujely humanitní obory. Mnohé z nich neváhám označit za obskurní, ač si tím jistě vysloužím kritiku studentek gender studies, které nebudeme jmenovat :-). Zcela se vytratila volba studijního oboru v závislosti na možnosti reálného uplatnění na trhu práce.

Jaká byla tvoje vysněná práce, když jsi byl prvním stupni základní školy?

Možná to bude znít zvláštně, ale v rámci prvního stupně si na to příliš nevzpomínám, už tehdy jsem si totiž uvědomoval, že možnosti budou omezené. Cca. od čtvrté či páté třídy se ale jednalo o tu práci, kterou dnes dělám. Nebylo těžké přijít na to, že mě to táhne k počítačům a že je to obor, který mi poskytne daleko větší možnosti než jiné obory vzhledem k mému handicapu. To je ale značně nezajímavá až nudná odpověď, takže kdyby to bylo možné, tak bych byl pilotem, strojvedoucím nebo řídil tramvaj či metro.

Otázky kladl Ivo Buček

Zábavné improvizované verše, aneb Slam poetry v Trendu vozičkářů

Jiří Jurán v akci

Jednoho podzimního večera jsem byla pozvána asistentkou Barčou Bauerovou na Slam poetry. Měla jsem zrovna volno. Barča mi prozradila, že se jedná o zábavu ve formě básniček přednášených na podiu.

Internetové zdroje mi dále prozradili, že **Poetry slam** (v češtině častěji užíván název **Slam poetry**; z anglického *slam* - bouchnout, prásknout) je specifický styl básnického přednesu. Jeho podoba není přesně ukotvena jasnými pravidly, v principu ale platí, že přednes musí být natolik sugestivní, jímavý či zábavný, aby dosáhl největšího ohlasu v publiku, povětšinou shromážděného v baru. Vznikl ve [Spojených státech](#) druhé poloviny 80. let, za zakladatele poetry slamu je považován chicagský básník, původním povoláním zedník, Marc Smith.

Bylo 20,00h. a už to začalo. V Muzeu umění – divadle Hudby, které je přístupné i bezbariérově, se před zraky diváků objevilo 15 účastníků a výřečný moderátor. Vystupuje první účastnice a začíná ze sebe chrlit verše o životě, o jeho paradoxech a absurditách, o možných i nemožných vztazích mezi lidmi atd. První minuty úžasu, smíchu a vylitých endorfinů mně přesvědčili, že Barča mně nejspíš vzala na příjemnou Olomouckou akci. Aby toho nebylo málo, překvapkem pro čtenáře může být, že jsem na Slam večeru spatřila vystoupit našeho asistenta Přemka Drtila. ☺

Tento večer mně natolik inspiroval, že jsem se rozhodla oslovit některé z účastníků tohoto večera a pozvat je k nám do Trendu. Shoda jmen účastníka pana Juráně a osobní asistentky paní Juránové, mně přivedla k oslovení **pana Juráně**, aby nám předvedl, o co jde

právě u nás v Trendu vozíčkářů. Nemůže chybět náš asistent **Přemysl Drtil**, známý také jako ilustrátor. Jeho ilustrace zdobily chodbu Trendu vozíčkářů v prosinci a v lednu.

Níže připínám exemplář básničky, která při recitaci a projevu dovede nabrat takovou energii, kterou čtenář při čtení řádků jistě jen tuší nebo odhaduje.

A tedy dne 12. dubna 2017 v 16 hodin se sejdem, abychom Vás zavedli do tajů Slam poetry po česku.

1) Janča prý dělá článek o slamu

*a proto se obrací na Přemu,
aby jí napsal nějaký kus textu,
protože svůj um už podrobil testu
na kvalifikaci před publikem
panicky, panycky,
v ruce se sešitem
vyklepanej v hlase,
v kolenech, trapas zase
jako vždy, když něco zkouší
jako partyzán, co vyleze z houští
opalovákem a vodkou namazán
někde hluboko v poušti.*

2) Poetry slam

*je úder do duše
jako hra na buben
třeba kněžna Libuše
si říkala "Lidu vše"
a z hladu a bohové ví, co ještě brala
si z palce vycucala
naprosto hustý víze o matičce Praze,
kde vzduch je opravdu hustý,
kde žije se draze,
a chlápci staří a tlustí
se tlačí u korýtek moci
a od kopýtek koně svatého Václava
odráží se světla provozu v noci.*

3) Je to flow, je to show

*kdy můžu jen tak slova dokupy valit
improvizovat a sám sebe bavit
nebo zkoušet nějaký teze
a co se do hlavy komu vleze
nebo si vymyslet příběh dlouhý
plný vášně, tajemství a touhy.
Nebo položit zákeřný dotaz
kolem něj vymalovat teorii obraz
že realita je mozku podraz
a... člověče, sám se doraž.*

4) Ale většinou vyhrává vtipná story

*jako sorry,
prostě divák, je jako čáp co potřebuje své
hnízdo
a většinou migruje tak, aby do práce měl
blízko,
aby bylo pořád teplo a žáby bez zubů
postavit si hnízdo třeba z dotace a bez
dluhů,
žádný daně, čistý dlaně, v televizi Anděl
páně.
Ne, to není moje, to je psaný na ně.
Jako sorry,
když se to trefí,
ten smích a potlesk by strhl i velehory.*

Autor veršů: Přemysl Drtil

Autor článku: Jana Děkanová ve spolupráci s Přemkem Drtilem

Knižní recenze Violy Jónové

SEDM PRINCIPŮ SPOKOJENÉHO MANŽELSTVÍ

Praktický průvodce fungováním dlouhodobých vztahů

John M. Gottman

Tuto knihu jsem náhodou objevila ve Vědecké knihovně v Olomouci a ihned jsem si ji objednala, ačkoliv nejsem vdaná. Čekala jsem na ni docela dlouho (je evidentní, že je o ni zájem, tudíž bude asi dobrá) a po jejím zhltnutí za 2 dny jsem byla nadšená. Chtěla jsem se s ní seznámit, protože podtitul naznačuje, že by mohla pomoci i lidem v dlouhodobém vztahu. Já si myslím, že by pomohla i lidem v krátkodobém vztahu, protože komunikace mezi partnery se odehrává již na samém začátku a to nikdy nevíte, jak dlouho takové scházení vydrží. Prostě kdo chce být osvětlený partner a vyvarovat se spoustě zbytečných chyb, by po této paperbackové knize klidně mohl sáhnout. Pokud by si ji přečetla i drahá polovička, bylo by to úplně nejlepší, protože by potom oba mohli převádět rady do reálného společného života. Jelikož nejsem ve svazku manželském, nečetla jsem dopodrobna stránku po stránce. Ještě mám čas na detailní pročítání kapitoly „Jak předpovídam rozvod“ atp. Nicméně v každé části knihy se můžete najít a vzít si z toho co nejvíce pro sebe. Pokud s partnerem nebydlíte, můžete nasávat informace a zkušenosti, abyste věděli, jak na to, až vaše chvíle nastane. Knížka o 321 stránkách nabízí spousty příkladů (rozhovorů), cvičení a dotazníků. Toto velmi oceňuji, protože na konkrétních situacích nejlépe pochopíte, o čem je řeč, a třeba si uvědomíte, že jste dost podobní zmiňovanému páru... Cvičení jsou parádní v tom, že si je každý z partnerů udělá sám a potom si je porovnáváte a vyvstávají vám otázky k debatování a posouvání vztahu dál.

Myšlenek, které se mi v knize líbily, je strašně moc. Některé jsem znala, některé jsem využívala nevědomky. A možná to tak budete mít i vy. Opakování je matka moudrosti, tak zde uvádím některé fajn myšlenky:

- největší zabijáci vztahu jsou kritika, pohrdání, defenzivnost a zazdívání
- postěžovat si můžete („Ach jo, tady je zase nepořádek.“), ale ne obviňovat („Ty jsi zase neuklidil!“)
- jasně vyslovte svoji pozitivní potřebu („Děsně mě z toho sezení bolí záda, namasíruješ mi je, prosím?“)
- v manželství se musí manžel postavit na stranu své ženy, nikoliv matky
- vyslovujte věty začínající JÁ, nikoli TY (☺), („JÁ) Byla bych ráda, kdybys mě poslouchal.“ ☹ „Ty mě zase neposloucháš!“)
- oceňujte partnera a buďte zdvořilí
- komunikujte otevřeně a nemluvte v náznacích

Autorem je John M. Gottman, americký psycholog, jehož terapeutická praxe a desítky let výzkumů párů vedly k odhalení sedmi základních principů typických pro úspěšné dlouhodobé vztahy. Principy zde ve zkratce uvádím. Třeba právě jejich výčet vás naláká k prostudování

srozumitelného výkladu druhého přepracovaného vydání. Ke každému bodu najdete možný postup, můžete zkusit cvičení nebo si to přiblížit konkrétními příklady.

7 principů

1. rozšiřujte své mapy lásky
2. pěstujte vzájemné sympatie a obdiv
3. buďte k sobě vstřícní, neodvracejte se
4. přijměte partnerův vliv
5. řešte řešitelné problémy

Kroky k řešení problémů

- a) zmírněte nástup
- b) naučte se provádět a přijímat pokusy o nápravu + jak sdělit to podstatné
- c) uklidněte sami sebe i partnera
- d) nacházejte kompromis
- e) jak zpracovat emoční zranění

6. překonávejte patové situace
7. vytvářejte společný smysl

Doufám, že kniha nebo její část/i budou někomu k užítku, či někomu pomůžou zlepšit vztah. ♡

Čtení zdar!

Viola Jónová

Otův koutek

Recenze

Stalingrad /ČR/ Německo, 1992, režie Oliver Hierschbiegel/

Máte rádi válečné filmy? Do roku 89 se u nás vysílaly jen sovětské filmy. Ony nebyly špatné – režisér Sergej Bondarčuk měl neomezený rozpočet, takže bojové scény byly velkolepé! Byl to ovšem jednostranný pohled – tohle je pohled z druhé strany...

23. června 1942 zahájila německá vojska druhou letní ofenzívu, tentokrát na jihu Ruska s cílem dobýt Stalingrad – důležité překladiště na Volze a obsadit ropná pole Kavkazu a tím hospodářsky ochromit evropskou část SSSR. Ke Stalingradu byla poslána 6. armáda pod velením generálplukovníka Friedricha Pauluse.

Film začíná někde na italských plážích, kde si vojáci užívají tepla, moře, vína a žen. Poté přijde rozkaz k nástupu. Po cestě vlakem už si vojáci představují, jaké budou mít na Ukrajině statky a kolik budou mít otroků. S blížící se frontou potkávají stále více raněných vojáků a jsou i svědky nelidského zacházení se sovětskými zajatci. Jednotka se zapojuje do bojů a má své první raněné a mrtvé. Stalingrad se mění v trosky, ve kterých vojáci bojují o

každý dům, o každé patro. Přichází další krutá ruská zima a vojáci umírají. Zbytek jednotky se snaží dostat pryč letadly spolu s ostatními zraněnými, ale pokus končí neúspěšně. Potom už je to jen strádání a čekání na konec...

V polovině listopadu Stalingrad obklíčila Rudá armáda. Paulus váhal s úderem k vysvobození a Hitler mu to poté zakázal. Pokus 4. armády stažené z Kavkazu o vysvobození také nebyl úspěšný a situace byla zcela beznadějná. 2. února 1943 6. armáda s čerstvě jmenovaným polním maršálem Paulusem kapitulovala.

Film obsahuje velmi silné bojové scény, ale nejlepší je ta, kdy se obě strany domluví na krátkém příměří, aby mohli odnést své mrtvé a zraněné. Vojáci se navzájem promíchají, pokradmu si vymění chleba a cigarety a my v tu chvíli vidíme celou nesmyslnost války, protože na obou stranách nejsou samozřejmě žádní démoni s rohy, ale obyčejní kluci, kteří by raději hráli fotbal nebo chodili za děvčaty, než se navzájem zabíjeli...

Z 6. armády nezbylo téměř nic. 135 000 vojáků padlo v bojích okolo Stalingradu, asi 20 000 nemocných a raněných bylo letecky evakuováno z kotle a více než 92 000 jich padlo do zajetí. Polovina z nich zemřela v březnu a dubnu 1943 v zajateckých táborech na břišní tyfus, další pak umírali hladem, zimou, nemocemi a vysílením... V říjnu 1955 se jich do Německa vrátilo 5 000...

Otakar Altman

Odpověď panu magistru Langerovi

Milan Langer v minulém čísle našeho zpravodaje položil otázku, zda někomu vadí slovo trendák... No samozřejmě, že žádnému normálnímu člověku to nevadí, já sám ho používám zcela běžně a jsem na to hrdý!

To, že o něčem takovém musíme psát, je následek toho, co se valí světem – hloupostí, hyperkorektností, pokrytectví, lhaní a zbabělosti dnešních politických činitelů. Jen tak namátkou: v Americe nesmíte ženě pochválit sukni nebo účes. Budete okamžitě obviněni ze sexual harassmentu, odsouzen, do konce života jí budete platit odškodnění pro „psychickou újmu a ponížení“ a budete zapsán do registru sexuálních agresorů... V Austrálii uzákonili třetí pohlaví... To by mě zajímalo, jak vypadá ☺. Ve Švédsku si můžete zvolit neutrální pohlaví... V Německu a ve Francii je zákonem zakázáno oslovovat mladé dívky slečno! Všem ženám se musí pod pokutou říkat paní... Tuposti, valící se sem z Bruselu, jako zákaz žárovek, pomazánkového másla, rumu nebo vysavačů známe všichni.

U nás si jistě pamatujeme hysterii kolem přechylování příjmení, nyní všechny ty hysterické gender organizace útočí na nevinnou básničku Jiřího Žáčka: K čemu jsou na světě holčičky? Aby z nich byly maminky... Kdyby to šlo, upálily by ho na hranici!! Jsou tu snahy o přepisování „nekorektních“ slov v Kocouru Mikešovi nebo Honzíkově cestě...

No, a teď tedy přišlo na řadu slovo trendák... Všechny ty gender už jsou i na ministerstvech. Co myslíte – jak dlouho bude trvat, než „přijdou“ na to, že podle nich diskriminujeme ženy? Neměli bychom se jmenovat Trend vozíčkářů a VOZÍČKÁŘEK?? A není samo slovo vozíčkář urážlivé? Neměli bychom říkat korektně pohybově hendikepovaní??

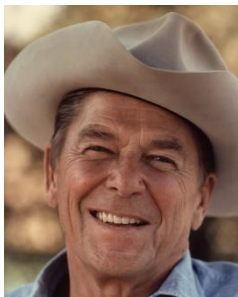
Dovolím si to zakončit dvěma citáty Jana Wericha. Oba byly mnohokrát otištěny, takže doufám, že projdou i tady:

Citát č. 1: NEJHORŠÍ SRÁŽKA NA SVĚTĚ JE SRÁŽKA S BLBCEM.

Citát č. 2: BLBOST NEMŮŽEME PORAZIT, ALE BOJOVAT S NÍ MUSÍME, JINAK BY ZAPLAVILA SVĚT.

Otakar Altman

Výročí

30. března 1981 byl ve Washingtonu před hotelem Hilton spáchán atentát na tehdejšího amerického prezidenta Ronalda Reagana. Milionářský synek John Hinckley na něj vypálil šest střel z pistole. Podle svých slov tím chtěl udělat dojem na tehdy mladinkou herečku Jodie Fosterovou.

Zasáhl prezidentova tiskového mluvčího Jamese Bradyho, člena ochranky Timothy McCarthyho a policistu Thomase Delahantyho. Prezident Reagan byl paradoxně zraněn kulkou odraženou od dveří auta, střela pronikla pod levou rukou do plic a zastavila se centimetr od srdce. Reagan byl úspěšně operován a rychle se opět ujal své funkce.

Atentátník Hinckley byl u soudu prohlášen za nepřítel společnosti a skončil v psychiatrické léčebně. Ronald Reagan se stal jedním z nejlepších prezidentů USA. Zemřel v roce 2004. Hinckley posledních několik let opouští na dlouhou dobu léčebnu a čas tráví v domě své matky. Prý již není nebezpečný...

Otakar Altman

Co vy na to, Oto?

Čím asi budu v příštím životě? Člověkem nebo zvířetem? Když budu zvíře, tak jaké? Co třeba kůň? Takový arabský plnokrevník – proč ne? Nohy jak strunky, plný energie, ušlechtilé tvary... No, ale když si představím, jak si na Taxisu lámu nohu a skončím pak v kabanosu, tak nevím. Co třeba býk? To zní zajímavě, co, pánové ☺? Ale prý už se to všechno dělá uměle, takže bych si asi nic neužil a zase bych skončil někde v sekané...

Když budu ptáček moudivláček, sežere mě každá kočka... Co být orel? Hmm, budu vypadat majestátně, budu mít velká, silná křídla, ostrý zobák a zrak- no, jako orel. A ještě budu ve znaku světové velmoci!! ... No jo, ale zase trpím závratěmi z výšek! A uznejte sami – pán vzduchu řapající po zemi, to je trapné...

Co vlk? Taky pěkné zvíře, ale když si představím, jak někde na Sibiři v metrech sněhu honím nějakou srnu, tlapy se mi boří do sněhu, plíce mi hoří ve třicetistupňových mrazech, tak nevím, nevím...

Tak co medvěd? Budu velký, silný, budu mít krásný kožich, všechny ženské mi ho budou závidět. Když zařvu, všichni zalezou a já budu pánem lesa. Nasbírám si jahody, maliny, seberu spoustu hříbků, nalovím si nějaké ryby, zároveň se přitom vykoupu, takže budu čistý a voňavý medvídek, vyberu včelám med – vím, kde ho mají: jsem přece med-věd ☺, strhnu nějakého jelena, pořádně se nacpu, no a pěkně kulatý se uložím ke spánku, abych tu ošklivou, mokrou, studenou zimu prospal. Určitě se mi bude zdát o nějaké pěkné medvědice, no a na jaře se probudím a budu krásný, štíhlý méďa! Žádná práce, žádné daně, zdravotní a sociální pojištění a podobné nesmysly!

Jo, to bude dobrý – v příštím životě budu medvěd...

Otakar Altman

Pozvánky na akce

Čarování s přírodou

Sázení zeleniny

Jaro už klepe na dveře, proto přijďte společnými silami vybudovat naši malou zahrádku od úplného počátku.

Kdy: 17.3.2017 od 12:00

Kde: Učebna Spolku Trend vozíčkářů Olomouc

Kontakt: Mgr. Marie Pijáčková;

pijackova@trendvozickaru.cz, mob. 731 501 388

Arteterapeutické setkání

Arteterapie je léčebný přístup, který pracuje s výtvarnými prostředky s cílem poznávat a ovlivňovat lidskou psychiku. Dochází k rozvoji kreativity, ale i k osobnímu růstu či k sebepoznání. Není důležité, zda člověk umí kreslit, podstatný je samotný proces. Součástí jsou i imaginace.

Kdy: 21.3.2017 od 14:00

Kde: Spolek Trend vozíčkářů Olomouc, Lužická 7

Kontakt: Mgr. Marie Pijáčková;

pijackova@trendvozickaru.cz, mob. 731 501 388

Trendácký filmový klub

Trainspotting

Ve vyprávění hlavního "hrdiny", asociálního mladíka Rentona, se odkrývá bizarní svět revolty proti současné konzumní společnosti. Renton a jeho skotští přátelé jsou totiž narkomané, jejichž jedinou starostí je sehnat další dávku. Jenže "skutečný život" smutné protagonisty "semele" a změní.

Kdy: 22.3.2017 od 14:00

Kde: Spolek Trend vozíčkářů Olomouc, Lužická 7

Kontakt: Mgr. Marie Pijáčková;

pijackova@trendvozickaru.cz, mob. 731 501 388

Seminář - Informace ze sociální oblasti

Zvu všechny, kdo si chce poslechnout informace ze sociální oblasti, aby přišel v pondělí **27.3.2017** na **15h** do Spolku Trend vozíčkářů v Olomouci – Lužická 7

Dozvíte se něco o:

- Příspěvků na péči, mobilitu
- Důchodech
- Bezbariérovém bydlení
- Zaměstnávání OZP
- Minimální mzdy
- Jak a kde si můžete pořídit kompenzační pomůcku

Na setkání s Vámi se těší Martina Brožová a Kamila Zábojová

Kontakt: Bc. Kamila Zábojová,
volnocasovky@trendvozickaru.cz, mobil:
734 442 040

Staň se hrdinou!

Družina dračího doupěte hledá nové dobrodruhy.

Do naší družiny dračího doupěte hledáme nové členy, kteří mají chuť se vydat na cestu za dobrodružstvím. Pokud máte rádi fantasy filmy nebo literaturu a dostatek vlastní představivosti, tak přijďte. Další setkání se uskuteční **29.3. od 15:30 do 18:00** v učebně Trendu vozíčkářů. Svou účast prosím nahlaste do 27.3. Scházíme se vždy jednou za měsíc.

Kontakt: Bc. Ivo Buček,
bucek@trendvozickaru.cz, 731 144 670

Dramaterapie

Dramaterapie je disciplína, která zahrnuje terapeutické, pedagogické a umělecké prvky. Budeme pracovat v otevřené skupině, kde pomocí hry, dramatické scénky a prací s příběhy lze nahlédnout na sebe a na ostatní z trochu jiného úhlu než obvykle.

4.4.2017 (úterý) od 14:00 do 15:30

Kontakt: Bc. Ivo Buček, Tel.: 731 144 670,
e-mail: bucek@trendvozickaru.

Vaření

Milí čtenáři Trendy zpravodaje,
Zvu Vás na druhé setkání u vaření,
tentokrát zkusíme kynuté těsto.

Sejdeme se **5.4.2017 od 14 do 17 hodin**.
Nachystám si pro vás několik zajímavých
receptů, které si společně vyzkoušíme a
ochutnáme.

Budu ráda, když se setkání zúčastníte a
případně na dalším si vyzkoušíme i nějaký
recept z vašich tajných zásob.

Těším se na vás. Jana Měrková

Kontakt: Mgr. Jana Měrková,
merkova@trendvozickaru.cz, 734 236 589

Zábavné improvizované verše aneb Slam poetry v Trendu vozíčkářů

12. 4. 2017 v 16 hodin

Učebna Trendu vozíčkářů

Vystoupí Jiří Juráš a Přemysl Drtil

Kontakt: Jana Děkanová, DiS.,
dekanova@trendvozickaru.cz,

Pracovní terapie – VÝROBA 3D OBRÁZKŮ

Dne **13.4.2017** se v prostorách Spolku Trend vozíčkářů na ulici Lužická 7 uskuteční od **14h** do **17h** pracovní terapie na téma **VÝROBA 3D OBRÁZKŮ**, přijďte si vyzkoušet zajímavou techniku a práci s papírem, razičkami....

Srdečně zveme nejen uživatele sociální rehabilitace, ale všechny uživatele sociálních služeb Trendu vozíčkářů v Olomouci.

Kontakt: Bc. Kamila Zábojová,
volnocasovky@trendvozickaru.cz, mobil:
734 442 040

Jarní Flóra Olomouc

Srdečně zveme všechny příznivce květin na společnou prohlídku Jarní Flóry.

Sraz: ve 13h na tram.zastávce Výstaviště Flóra

Kdy: 20.4. 2017

Kontakt: Bc. Kamila Zábojová,
volnocasovky@trendvozickaru.cz, mobil:
734 442 040

Nabídka práce – operátor call centra

Spolek Trend vozíčkářů Olomouc hledá na pracoviště call centra operátora/operátorku - pracovník telefonních panelů, telefonistu. Místo je vyhrazené pro osoby se zdravotním postižením, nástup možný ihned.

Náplň práce:

- telefonické oslovování klientů (aktivní telemarketing – domlouvání schůzek pro obchodní zástupce, nabídka produktů...)
- příjem hovorů (pasivní telemarketing)
- práce na různorodých produktech sociálního podnikání
- drobná administrativa
- práce na PC

Požadujeme:

- komunikativnost a prezentační dovednosti
- příjemný hlasový projev a vystupování
- schopnost samostatné práce
- pečlivost
- rutinní práci na PC a internetu
- trestní bezúhonnost

Nabízíme:

- práci pouze pro OZP na 0,5 úvazku, směnný provoz – v rozmezí 08:00 – 20:00 hodin (pondělí – pátek 4 hodiny denně)
- průběžná školení
- moderní bezbariérové pracovní prostředí
- základní plat 6.700,- Kč plus volnou složku mzdy – výkonnostní ohodnocení
- zaměstnanecké benefity – příspěvek na penzijní pojištění, stravenky

V případě Vašeho zájmu nám, prosím, zašlete Váš životopis s kontaktními údaji na email: machackova@trendvozickaru.cz do 30. 3. 2017. Do předmětu emailu napište OPERÁTOR CALL CENTRA. Všem uchazečům pošleme vyrozumění, vybrané pozveme k osobnímu pohovoru.

Kontaktní osoba:

Iveta Macháčková

sociální pracovník call centra

M: 734 442 041

E: machackova@trendvozickaru.cz

Odpovědí na tento inzerát či zasláním Vašeho životopisu a dalších materiálů společnosti dáváte souhlas ke shromažďování, zpracování a uchování Vašich osobních údajů dle zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů. Tento souhlas platí až do jeho odvolání písemnou formou.

Nabídka inzerce

Pokud chcete mít uveřejněnu reklamu na svůj výrobek v Trendy zpravodaji, která vychází v tištěné podobě v nákladu osmdesáti výtisků a spousta dalších lidí ho čte v elektronické podobě, tak nás kontaktujte! Cena inzerce uveřejnění se odvíjí poměrně od velikosti inzerátu, přičemž v ceníku je uvedena cena za maximální velikost A4 přes celou stranu. Záleží také na poměru textu a fotek (v ceníku černobílý tisk a černobílé foto). Neváhejte se obrátit se svým inzerátem na e-mail bucek@trendvozickaru.cz a zjistěte, kolik bude jeho uveřejnění ve zpravodaji Trendy stát.

TISK A4, náklad 80 kusů

	cena pro zaměstnance, klienty, členy:	cena pro veřejnost:
černobílý tisk	160	460
černobílé foto	720	1020

Vydává: Spolek Trend vozíčkářů Olomouc, Lužická 7, 779 00 Olomouc

Napsali pro vás: Ivo Buček, Viola Jónová, Přemysl Drtil, Otakar Altman, Jana Děkanová, Jana Měrková

Distribuce a info s úsměvem: Milena Březinová, Alena Třešková a Anna Koziolová.

Datum vydání: 15. 3. 2017 - Počet výtisků: 80

Adresa redakce: Spolek Trend vozíčkářů, Lužická 7, 779 00 Olomouc,

tel: 731 144 670;

email: bucek@trendvozickaru.cz

Uzávěrka příštího čísla je 5. dubna 2017